

FOAIE PAROHIALĂ

4 - 10 august 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Schimbarea la Față a Domnului Isus Cristos
marți, 6 august 2024; ora 11.00 Sfânta Liturghie

SFÂNTUL MASLU
marți, 6 august 2024; ora 18.00

RUGĂCIUNE

Doamne, Isuse Cristoase, Dumnezeul nostru Care locuiești întru Lumina Cea nepătrunsă, și ești Strălucire Măririi Tatălui și Chip al Ipostasului Său! Pentru că a venit plinirea vremii, Tu, pentru mila cea nespusă față de neamul omenesc cel căzut, Te-ai micșorat, chip de rob luând, Te-ai smerit pe Sine, ascultător fiind chiar până la moarte.

Totuși, înainte de Cruce și de patima cea de buna voie, în muntele Taborului, Te-ai schimbat la Față, întru Slava Ta Dumnezeiască, înaintea sfinților Tăi ucenici și Apostoli, ca atunci, când Te vor vedea răstignit și dat morții, să priceapă că patima este de bună voie și Dumnezeiască. Învrednicește-ne și pe noi pe toți să prăznuim Preacurata Schimbare la Față cu inima curată și cu minte neîntinată, să urcăm în muntele Tău cel Sfânt, în sălașul Sfintei Măririi Tale, unde este glasul curat al celor ce prăznuiesc, glasul nespusei bucurii, că acolo, împreună cu Sfinții, Față către față, să vedem Mărirea Ta, în ziua cea neînserată a împărăției Tale și să preamărim Preasfânt Numele Tău, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de Viață Făcătorul Tău Spirit acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ica Anca și Doru Luncan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Celor care ne susțin în credință

Discursul despre credință regăsit în duminicile precedente continuă și astăzi, evanghelia vindecării paralticului oferindu-ne noi valențe.

În cazul sutașului, ca în cazul posedăților gadareni, contemplăm puterea Cuvântului. Un singur cuvânt este de ajuns pentru ca bolile sau demonii să se plece în fața Mântuitorului. Isus nu are nevoie de gesturi complexe, nici de vorbe multe precum taumaturgii mai vechi sau mai noi. Isus este Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul care a creat lumea și tot ceea ce există. Lucrurile încep în schimb să se complice atunci când mingea ajunge la noi, fiindcă singura necunoscută în ecuația credinței și a mântuirii este dacă noi prin credința noastră îl primim sau nu pe Dumnezeu, îi dăm voie sau nu să acționeze în viața noastră. Aici lucrurile devin cu adevărat complicate, căci îl avem pe sutaș ca exemplu de credință, însă îi avem și pe gadarenii care îl roagă pe Mântuitorul să plece de la ei, ca și contraexemplu. Suntem motiv de mirare pentru Dumnezeu în astfel de atitudini, așa cum ne spune chiar evanghelia. (...)

Astăzi facem un pas în plus, descoperind un lucru mai puțin obișnuit. Cel puțin 3 lucruri merită subliniate.

În primul rând credința înseamnă un crescendo, fiindcă e vorba de o relație concretă, personală, de iubire cu Dumnezeu, pe care niciodată nu o vom putea epuiza. Cei patru au o credință vie, și Isus îi ascultă, însă într-o manieră care face să crească și mai mult credința lor. Vorbind despre iertarea păcatelor, Mântuitorul îi trece de la vindecare la mântuire și deci de la încrederea într-un om al lui Dumnezeu, la cea în Fiul lui Dumnezeu, cel care poate ierta păcatele. La fel este și în cazul nostru: fiecare act de credință ne conduce mai în profunzime în misterele Împărăției cerurilor.

În al doilea rând, discursul despre păcate ne amintește că minunile, oricât de multe și de mari ar fi, nu sunt decât semne care ne spun că dincolo de orice vindecare trupească, există o realitate spirituală și deci o vindecare sufletească ce ne așteaptă. Slăbănogul sau leproșii vindecați, rămân în continuare supuși bolilor la fel ca toți oamenii. Cei vindecați spiritual în schimb, adică cei mântuiți, sunt trecuți de la moarte la viața cea adevărată. Pentru ei moartea nu este nimic altceva decât o ușă ce se deschide către adevărata viață.

În sfârșit, evanghelia de astăzi ne aduce aminte de legătura profundă dintre noi și de nevoia vitală pe care o avem unii de alții. Precum slăbănogul, și noi am fost purtați în rugăciune în fața lui Isus, poate fără să știm, de către părinții noștri, bunicii noștri sau prietenii noștri. De multe dintre paralizii și pericolele acestei vieți am fost probabil astfel mântuiți și doar în Cer vom ști cu adevărat cum stau lucrurile. Tot la fel suntem datori să facem și noi pentru alții. Așadar, “pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Cristos Dumnezeu să o dăm!”

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla